

RISLO RY

1/26

LAPSUS

CALAMI

LAPSUS CALAMI

PÄÄTOIMITTJA
KRISTIINA MIKKOLA

TÄTÄ NUMEROA OLIVAT TEKEMÄSSÄ
**TAIKA SPRINGARE, MARIA SAELAN, JANIKA VARONEN, LAURA
KOSKINEN, IINA RAJAMÄKI, ROOSA RISSANEN, VIIVI RÄTY, ELSA
VILJAKAINEN, LILJA PELKONEN, AW JA HC**

KUVAT
**TOIMITUS JA CANVAN FREE MEDIA & PRO KUVAPANKIT, RISLO
DRIVE**

SISÄLLYS- LUETTELO

04 PÄÄKIRJOITUS

07 PUHEENJOHTAJAN TERVEISET

08 FUKSIN NÄKÖKULMA

Fuksi på svenska

11 ROTAATION NÄKÖKULMA

Paluu kotiin ja töihin?

15 URHEILUKOMITEAN NÄKÖKULMA

Circulus Athleticus – Ideasta perinteeksi

18 DENTTARIN NÄKÖKULMA

Hammaskelijut: Totta vai tarua?

20 CORTEX NÄKÖKULMA

RIP Cortex

23 BÄLTIAKOULUTUKSEN NÄKÖKULMA

Rislo, Vislo ja Taslo

25 VUOSIJUHLIEN NÄKÖKULMA

Rislo 14 vuotta

PÄÄ KIRJOITUS

Mistä on rislolaiset tehty? Tapahtumista, opiskeluista, järjestä ja istumalihaksista. Niistä on rislolaiset tehty. Uudet tuulet ovat tulleet Lapsuksen toimintaan taas vaihteeksi. Minä, uusi päätoimittaja, uutuudenviehätyksestä ja innostuksesta olenkin tämän kevään aikana halunnut avata uudet ikkunat meidän ainejärjestöllemme.

Halusin luoda jokaiselle rislolaiselle oman äänen, sillä meillä kaikilla on joku tarina takanamme. Välillä kiireisinä aikoina ja hyvin yksilöllisen koulutusohjelmamme ansiosta emme monesti muista, että ketä täällä Rislossa oikein on. Monesti myös tyydymme omaan pieneen kuplaamme, joka tarjoaa turvaa ja riittävää tukea yhteiseen arkeemme. Itse olen päässyt kokemaan myös toisen – sen vaietun puolen. Yksinäisyyden tunne, pelko osallistua tapahtumiin, joissa en tunne suurinta osaa ihmisistä. Uskonkin, että tämä tunne ei ole minun yksinomaisen patentti, vaan me kaikki koostamme sen tavalla tai toisella (genetiikan kurssilla opittu kvalitatiivista skaalaa voidaan käyttää tässä esimerkissä)

Koin turhautumista siitä, etten tunne riittävän hyvin ihmisiä ja toisaalta pelkoa siitä, että nyt pitäisikin mennä jututtamaan muita. Näin lääkärinä viimeisenä voinkin kirjoittaa tähän hirveään sairauteen reseptin: “Käy tapahtumissa tai kerhoissa ja puhu ihmisille.” Lääkkeen sivuoireet ovat aluksi vahvempia, mutta ajan mittaan ne pienenevät. Sivuoireisiin kuuluvatkin sydämentykytyks, sosiaalinen ahdistus, pieni hikoilu ja mahdollinen ylinolostuminen. Näin ainakin kävi itselläni. Kuitenkin kun jatkat tämän lääkkeen käyttöä, huomaat pian tunnistavasi kasvoja yliopiston käytävillä, tapahtumissa, kaupassa ja kadulla. Yhtäkkiä syksyn aikana olinkin löytänyt useamman super mukavan tyyppin, joihin tutustuin esim. vujutiimin, hallituksen ja tapahtumien kautta. (Ja kyllä, hakeuduin tähän pestiin osittain siksi, että tutustuisin uusiin ihmisiin.) Nyt, kun koen, että olen riittävän konkari ainejärjestössämme haluankin pistää sen saman hyvän kiertämään eteenpäin. Haluan tarjota oljenkorsia, joilla nopeammin hypätä tähän uuteen arkeen, jossa vastassa on aivan upeita tyyppisiä ja monesti se pelko, josta mainitsin aiemmin on aivan turhaa.

Jokaisella lehdellä täytyy olla teema. Aloitin tämän lehden kokoamisen yksittäisillä artikkeleilla ja ideoilla, joista huomasinkin sen, että sama idea toistui toistumistaan. Näin syntyikin kevään numerolle teemaksi “Näkökulmia”. Lehden päätteeksi voitkin hyvät lukijat vastata kysymykseen “Mistä on Rislo tehty?”

*Kristiina
Mikkola*

EDITOR'S NOTE

What are Rislo students made of? Events, studies, organization, and sheer perseverance. That's what Rislo students are made of. New winds have once again arrived in the activities of Lapsus. As the new Editor-in-Chief, inspired by the excitement and novelty of this role, I have spent this spring wanting to open new windows for our student organization.

I wanted to give every Rislo student a voice of their own, because each of us has a story behind us. During busy times, and thanks to our highly individualized degree program, we often forget who exactly is here in Rislo. We also tend to settle into our own small bubbles, which provide safety and enough support for our everyday lives. I have also experienced the other side—the unspoken one. The feeling of loneliness. The fear of attending events where I do not know most of the people. I believe this feeling is not unique to me; rather, we all encounter it in one way or another (to borrow the qualitative scale we learned about in genetics).

I felt frustrated that I did not know people well enough, while at the same time being afraid that I would have to go and start conversations with others. As a future physician, I can therefore write a prescription for this terrible condition: “Attend events or clubs, and talk to people.” The side effects of this medicine are strongest at first, but they gradually diminish over time. Possible side effects include a racing heart, social anxiety, mild sweating, and occasional awkwardness. At least, that was my experience. However, if you continue taking this medicine, you will soon notice that you begin recognizing faces in university hallways, at events, in stores, and on the street. Before I knew it, during the autumn I had met several genuinely wonderful people through the anniversary celebration team, the board, and various events. (And yes, one reason I applied for this position was to get to know new people.) Now that I feel experienced enough within our student organization, I want to pass that same positivity forward. I want to offer helping hands that make it easier to jump into this new everyday life—a life filled with amazing people, and where the fear I mentioned earlier often turns out to be completely unnecessary.

Every magazine needs a theme. I began putting this issue together through individual articles and ideas, and I soon noticed the same concept appearing again and again. That is how the theme of this spring issue became “Perspectives.” And so, dearest gentle reader, when you reach the end of this magazine, I invite you to answer the question: What is Rislo made of?

*Kristiina
Mikkola*

LEDARE

Vad är Risloiter gjorda av? Evenemang, studier, organisering och sittfläsk. Det är vad Risloiter är gjorda av. Nya vindar har återigen blåst in i Lapsus verksamhet. Som ny chefredaktör har jag, fylld av nyhetens behag och entusiasm, under våren velat öppna nya fönster för vår ämnesförening.

Jag ville ge varje Risloit en egen röst, eftersom vi alla bär på en historia. Under hektiska perioder, och tack vare vårt mycket individuella utbildningsprogram, glömmar vi ofta vilka som egentligen finns här i Rislo. Ofta nöjer vi oss också med vår egen lilla bubbla, som erbjuder trygghet och tillräckligt stöd i vardagen. Jag har själv också fått uppleva den andra sidan – den tystade sidan. Känslan av ensamhet. Rädslan för att delta i evenemang där jag inte känner de flesta människorna. Jag tror att denna känsla inte är något som bara jag upplever, utan att vi alla möter den på ett eller annat sätt (för att använda den kvalitativa skala vi lärde oss om på genetikkursen).

Jag kände frustration över att jag inte kände människor tillräckligt väl, samtidigt som jag var rädd för att behöva gå fram och börja prata med andra. Som blivande läkare kan jag därför skriva ut ett recept mot denna hemska åkomma: ”Gå på evenemang eller delta i föreningar och prata med människor.” Biverkningarna av denna medicin är starkast i början, men minskar med tiden. Till biverkningarna hör hjärtklappning, social ångest, lätt svettning och eventuell obekvämlighet. Så var det åtminstone för mig. Men om du fortsätter med behandlingen kommer du snart att märka att du känner igen ansikten i universitetets korridorer, på evenemang, i butiken och på gatan. Plötsligt hade jag under hösten lärt känna flera fantastiskt trevliga personer genom årsfestkommittén, styrelsen och olika evenemang. (Och ja, jag sökte delvis denna post för att få lära känna nya människor.) Nu när jag känner mig tillräckligt erfaren inom vår ämnesförening vill jag föra den goda cirkeln vidare. Jag vill erbjuda hjälpsamma händer som gör det lättare att komma in i denna nya vardag, där man möts av fantastiska människor och där den rädsla jag nämnde tidigare ofta visar sig vara helt onödig.

Varje tidning behöver ett tema. Jag började sammanställa detta nummer genom enskilda artiklar och idéer, och snart märkte jag att samma tanke återkom gång på gång. Därför blev temat för vårnumret ”Perspektiv”. Och så, kära läsare, när du når slutet av denna tidning, du kan svara på frågan: Vad är Rislo gjort av?

*Kristiina
Mikkola*

PUHEEN- JOHTAJAN TERVEISET

Vielä yhdet puheenjohtajan terveiset ennen kuin yliopistojen käytävät hiljenevät ja kalenterit vaihtuvat kesärytmiin. Kevätlukukausi tuntuu usein vierähtävän ohi allekirjoittaneella nopeammin kuin ehtii huomatakaan. Vasta kun kiire hetkeksi hellittää, huomaa kuinka paljon vuoden aikana on tapahtunutkaan.

Kesän kynnyksellä myös monen kohdalla on aika siirtää opitut asiat käytäntöön ja päästä oppimaan paljon uutta töiden lomassa. Toivon jokaiselle kandille ja amanuenssille myötätuulia kesän töiden pariin. Muistakaa tukeutua kavereihin ja kollegoihin sekä kysyä rohkeasti apua. Kuten kandiseuratyötä ja opiskelua, myös työelämää tehdään yhdessä ja yhteisen päämäärän eteen.

Haluan kiittää kandiseuran jäseniä ja aktiiveja kuluneesta keväästä. Muutosten edessä on löytynyt apukäsiä niin Cortexin loppusiivoukseen ja varastoon muuttoon kuin tapahtumien järjestelyynkin. Erityisen ilahduttavaa on ollut nähdä, kuinka yhteisöstämme on löytynyt tekijöitä silloin, kun apua on kaivattu.

Pian on kuitenkin aika suunnata katse hetkeksi pois Riiasta ja nauttia kesästä – vietipä sen sitten töissä, kesämökillä tai reissun päällä. Toivon, että jokainen löytää aikaa palautumiselle ja läheisten seurasta nauttimiselle. Syksyllä palataan jälleen, toivottavasti hieman levänneempinä ja uusia ideoita pursuten, uuteen vuoteen, joka on täynnä tapahtumia ja uusia järjestelyjä.

Aurinkoista kesää kaikille,

Taika

FUKSI PÅ SVENSKA

Vem är du? Marie Saelan, 21 år, Esbo (shocker)

Varför/hur hamnade du i Lettland och studera? Hörde om RSU från min lärare (shoutout Bodil i VNF)

Vilket har varit ditt favoritämne? Anatomi, speciellt practical lektionerna (thank you Bauers)

Vad har varit det svåraste ämne? Latin

Berätta om en kulturchock? Brödet här är not it.

Varför ville du gå med i Rislo? Ville lära känna nya människor och halare är ju en bonus!

Favoritevenemang? Fuksisitsit!!

Har du aktivt deltagit i att fylla fuksipassin? Njaa nog har jag försökt men allt går ju int som plan...

Vilket har varit ditt bästa minne som volontär? Defo årsfestens efterfest, vet nog int hur mycke hjälp jag var...

Favorit sitzlåt: Minnet!

Vem bor du med i Riga? Ensam

Hur har det varit att vara finlandssvensk i en ganska stark finskspråkig miljö? Int sku ja säga att de känns på någo sätt annorlunda, har dock int någo att jämföra de till. Men jag känner mig rikit hemma här.

Favoritplats att studera: Farmaci byggnaden eller ute vid parken

Rekommendera ett kafé/restaurang/bar: Fö grymma solnedgångar så ska man defo fara till Herbārijs, kafejnīca. Bra drinkmeny också.

Vad ser du fram emot i sommar? Pitbull konserten och att ta de lugnt på lande. Hoppas alla har en härlig sommar och som Pitbull säger:

"LIFE IS NOT A WASTE OF TIME AND TIME IS NOT A WASTE OF LIFE. SO LET'S NOT WASTE ANY TIME, GET WASTED, AND HAVE THE TIME OF OUR LIFE"

PALUUN KOTIIN JA TOIHIN?

TIEDÄTKÖ SINÄ, MIKSI RISLO TALK KÄY 10. SEMMALAISILLA KUUMANA ENNEN LOMILLE LÄHTÖÄ?

JAMINNE HE OIKEIN KATOAVAT? HUHJEN MUKAAN HEITÄ EI MYÖSKÄÄN NÄY TÄÄLLÄ ENÄÄ 12. SEMESTERILLÄ MUUTA KUIN MUUTAMAN HASSUN VIIKON, VUJUILLA JAM STATE EXAMISSA.

PÄÄTOIMITTAJAM PÄÄTTIKIN OTTAM SELVÄÄ, MITÄ TAPAHTUU JAM MIHIN KANINKOLOON TÄSSÄ TIPAHDETAAN, KUN AIKAM ON.

NIMI: LAURA
IKÄ: 24
YLIOPISTO: RSU
KOTIKAUPUNKI: VAASA
MAHDOLLISET ERIKOISALAT JOIHIN
ERIKOISTUMISKIINNOSTUS: REUMATOLOGIA,
YLEISKIRURGIA JA YLEISLÄÄKETIEDE
LEMPIAINE PREKLINIKASTA(1-3 VUOSI):
FARMAKOLOGIA
LEMPIAINE KLINIKASTA(4-6): REUMATOLOGIA
LEMPIJÄATELO: VANILJA

NIMI: JANIKA
IKÄ: 25
YLIOPISTO: RSU
KOTIKAUPUNKI: TAMPERE
MAHDOLLISET ERIKOISALAT JOIHIN
ERIKOISTUMISKIINNOSTUS: SILMÄTAUDIT,
YLEISLÄÄKETIEDE JA REUMATOLOGIA
LEMPIAINE PREKLINIKASTA(1-3 VUOSI): PHYSIO
(FYSILOGIA)
LEMPIAINE KLINIKASTA(4-6): SILMÄTAUDIT
LEMPIJÄATELO: PISTAASI

KERTOKAA YLEISESTI MIKÄ ON ROTAATIO. MITÄ NS FAKTOJA TEILLE OLI KERROTTU, KAUKAN KESTÄÄ MISSÄ VOI SUORITTA MITÄ SIIHEN KUULUU? MIKÄ ON ROTAATION TARKOITUS

Rotaatio on käytännön työharjoittelua, joka toteutetaan 11 semman aikana. Tällä hetkellä 11 semesterin rotaatio sisältää 2 viikon B-kurssin sekä nämä harjoittelujaksot. Harjoittelu koostuu kolmesta 6 viikon osa-alueesta, jotka rakennetaan niin, että yksi jakso pitää suorittaa sisätaudeilla, toinen kirurgisella ja viimeinen voi olla omavalintainen.

Tosi vapaasti saa siis vaikuttaa siihen minne menee näitä tekemään ja kannattaa ehkä valitakin paikat oman kiinnostuksen mukaan. Harjoittelun tarkoitus on perehdyttää opiskelija lääkärin käytännön työskentelyyn ja tarjota tilaisuus kehittää klinisiä taitoja todellisessa työympäristössä. Kuitenkin moni varmastikin on tehnyt jo kandin töitä tätä edeltävästi joten tämä ei hirveästi eroa näistä. Tosiaan kirurgia ainoana poikkeuksena koska moni paikka ei ota kandeja ollenkaan kirurgiselle puolelle, mutta tämän voi suorittaa tosiaan sitten amanuenssina. Suosittelen että rotaation paikkoja alkaa kyselemään siinä 1 vuosi ennen rotaation alkua.

Toimittaja musituttelee, että yliopistojen välillä on eroa. Sen lisäksi vuosien aikana rotaation rakenne saattaa muuttua. Tarkistathan yliopistoltasi omalta ajankohtaiset tiedot.

MISSÄ OOTTE TEHNYT ROTAATIOITANNE? ONKO OLLUT KIVOJA PAIKKOJA, MITKÄ OSASTOT? MITÄ OOTTE PÄÄSSYT TEKEMÄÄN?

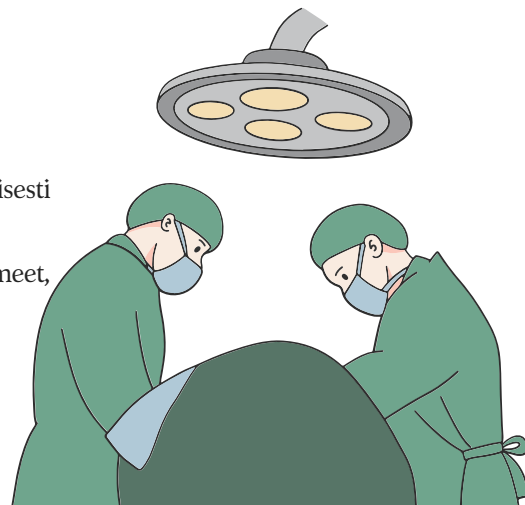
Laura:

Teen oman rotaationi kokonaisuudessaan Seinäjoen Keskussairaalassa. Ensimmäisenä vuorossa oli keuhkosairaudet, jossa astma, keuhkohtaumatauti (COPD), emfyseema, eri keuhkosityövät ja pleuranesteily tulivat suhteellisen tutuiksi. Samalla nähtiin myös harvinaisempia tapauksia, kuten COP, sarkoidoosi sekä muutama erilainen keuhkomanifestaatioita nivelreumaa sairastavilla potilailla. Valtimoverinäytteiden otto tuli myös tutuksi rutiinitoimenpiteeksi.

Seuraavana oli vuorossa ehdottomasti rankin osuus rotaatiosta valinnaisena, eli päivystys.

Päivystyksessä potilaskanta vaihtuu tiuhaan tahtiin ja usein on kunnolla ruuhkaa.

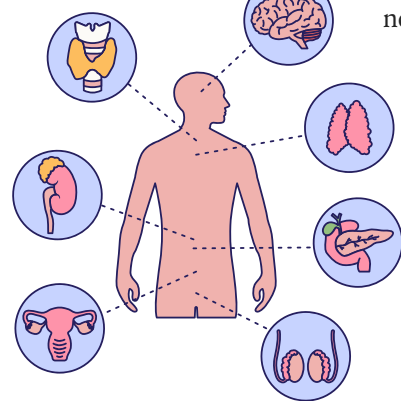
Ongelmat, joiden takia potilaat hakeutuvat päivystykseen, ovat kuitenkin noin 85-prosenttisesti ne kolmisenkymmentä tuttua sairautta. Näihin diagnooseihin lukeutuvat mm. äkilliset sydämen toimintahäiriöt, aivotapahtumat (myös muut pään alueen vammat), keuhkokuumeet, virtsatieinfektiot, murtumat ja äkilliset vatsakipujen aiheuttajat. Päivystyksessä opin tutkimaan potilasta nopeasti sekä monipuolisesti ja erilaisten tutkimuksien tulkitseminen kävi paljon helpommaksi. Hyvän anamneesin tärkeys potilastyössä korostui päivystyksessä erityisesti.

Viimeisenä rotaatiossa on vuorossa kirurgia, tarkemmin sanottuna yleiskirurgia sekä rintaelin- ja verisuonikirurgia. Yleiskirurgialla on päässyt tekemään kaikenlaisia pientoimenpiteitä, kuten ihomuutosten, pienten pattien, silmäluomien ja kynsien poistoa. Leikkausaliin on myös päässyt avustamaan erilaisissa leikkauksissa, kuten rintasyöpien poistossa sekä nivustyrien korjauksessa. Muutama laparoskooppinen sappirakonpoisto ollut myös päiväjärjestyksessä. Omat suturointitaidot ovat saaneet huomattavan parannuksen, joka on ollut erittäin tervetullutta. Kirurgian osastolla on myös ollut loistava työporukka sekä mentorointi, joten voin suositella kelle tahansa, jota aihe kiinnostaa.

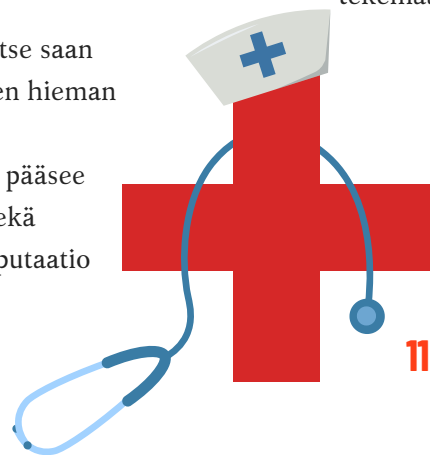
Janika:

Aloitin omaavalintaisen harjoittelun helmikuussa TAYS Acuta:ssa. Koska työskentelin päivystyksessä, potilaat hoidetaan triage-järjestelmän mukaan. Työvuorot voivat ulottua sekä viikonloppuihin että arki-iltoihin, mikä eroaa jälleen osastotyöstä. Täällä oli mahdollista tehdä tosi paljon, ja saimme runsaasti vapautta. Meihin luotettiin niin, että kysytään apua jos ei osata. Monia toimenpiteitä pääsee täällä tekemään, kuten nenäverenvuotojen laapitusta, murtumien reponointia, johtopuudutuksia ja kortisonipistoksia.

Tein sisätutisen jakson itse Kotkassa, Kymenlaakson keskussairaalan akuuttiyksikössä. Potilaiden hoito täällä sujui hieman rauhallisemmassa tahdissa verrattuna päivystyksen kiireeseen. Meille tuli hoitoon kaikki sisätautiset potilaat, joita ei suoraan siirretty sisätautosastoille, ja heitä haluttiin seurata muutaman vuorokauden ajan. Täällä potilaiden hoito kesti enintään 48 tuntia, ja sitten he joko lähtivät kotiin tai päätyivät jatkohoitoon. Esimerkkipotilaita voisivat olla esimerkiksi eteisvärinä, tajunnan menetys, ruusu tai keuhkokuume. Täällä ei niin paljoa toimenpiteitä tullut tehtyä kuin päivystyksessä, mutta yksi ihobiopsia sekä kortisonipistos tuli laitettua. Tämä riippuukin hyvin paljon potilaista ja paikasta, mitä sitten pääsee tekemään.

Kirurgisen puolen teen myöskin Kotkassa. Täällä ollaan poikkeuksellisesti sovittu, että itse saan olla kandi kirurgisen rotaation ajan (käytännössä siis vaikuttaa vain palkkaan). Tässä olen hieman vaihtelevasti sopinut, että pääsen näkemään mahdollisimman paljon. On ollut gastron, verisuonikirran, uron sekä plastiikan puolilla. Viikoittain tosiaan vaihtuu sijoitus. Näissä pääsee sitten kiertämään osastoilla kirurgisia potilaita ja avustamaan erilaisissa leikkauksissa sekä toimenpiteissä. Itsellä ehkä mieleenpainuvimmat ovat olleet tähän mennessä reiden amputaatio sekä carotiksen endarterektomia.

OOTTEKO KÄYNYT ENÄÄ RIIASSA TÄN SEMMAN AIKANA?

Me olimme 11 semesterin alussa 2 viikkoa tosiaan B-kurssin ajan Riiassa (jotkut B-kurssit ovat osittain etänä, joten tämäkin vaihtelee kuinka kauan tarvitsee olla). Tämän jälkeen kävimme molemmat Riiassa RiSLO:n 14v. vukuilla. Muuten ei ole Riiassa tullut käytyä tällä semmalla.

KERTOKAA MITÄ MUUTA TEIDÄN ELÄMÄSSÄNNE OOTTE TEHNYT MUUTA KUIN TÖITÄ VAI ONKO ROTAATIO PELKKÄÄ YLITÖITÄ JA HIKIHATUSSA OPPIMISTA?

Janika:

Rotaatio on omasta mielestä super chillii. Ylityötunteja saattaa tulla riippuen siitä, missä on töissä. Oman kokemuksen mukaan näitä hieman enemmän päivystyksessä, kun taas kirurgialla ei melkein ollenkaan. Ei tosiaan ole mitään hikihatussa puurtamista vaan on kyllä kiva mennä töihin, kun saa oppia paljon uutta joka päivä. Tässä työn ohessa monet tosiaan kirjoittaa viimeisen vuoden thesistä, jos sitä ei ole jo tehty. Näiden lisäksi ehtii harrastamaan ja tekemään muitakin asioita, että elämä ei pyöri kokajan harjoittelun ympärillä.

Laura:

Rotaatio on ollut kyllä mahtava ja opettavainen kokemus. On myös ollut kivaa olla kotona Suomessa vähän pidemmän aikaa, sillä itse olen viettänyt yleensä suurimman osan ajasta Riiassa aikaisempien lukukausien aikana. Päivystys oli ehdottomasti rankinta aikaa ja silloin tuntui myös vapaa-ajan olevan aika niukassa, koska vuorojen jälkeen oli yleensä erittäin uupunut olo. Muutoin pidemmät vapaat ja pyhät olen viettänyt kotona Vaasassa, sillä ajomatka Seinäjoelta on vain tunnin mittainen. Vapaa-ajan tyypillisimmät aktiviteetit ovat olleet koiran kanssa ulkoilu ja kahvilla istuskelu.

Multivita on Orion Oyj:n tavaramerkki.

Multivita™

Multivitamiinoini tänäkin päivä.

RAVINTOLISÄ

5/2026

HAUSKA TAPAHTUMA TAI KÖMMÄHDYS

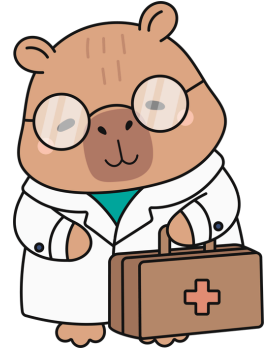
Janika:

No siis itse tuoreelta muistan, kun käytän töissä puheentunnistusohjelmaa. Sehän ei tosiaan toimi aina odotetulla tavalla. Siinä tekstin sanellessa huomasin, että 87-vuotiaasta miehestä oli tullut 27-vuotias. Joskus siis kannattaa olla tarkkana ja tarkistaa teksti vielä moneen kertaan.

Laura:

Otin onnistuneesti potilaasta valtimoverinäytteen, yritin vaihtaa ruiskuun korkkia, mutta ruiskun neula ei näytteenottamisen jälkeen meinannut lähteä millään irti. Yrittäessä vetää ruiskun neulaa varovasti irti, ruiskun muoviosa hajoaa ja ruiskussa sisältö purkautuu lattialle ja työkengille. Tämän jälkeen jouduin häpeissäni kertomaan tilanteen potilaalle ja ottamaan uuden näytteen.

MITÄ HALUAT SANOA ITSELLESI, JOKA OLI SILLOIN YKKÖSSEMMALLA?

Janika:

Ehkä sen että olin tosi epävarma jatkuvasti omasta osaamisesta ja sitä tulenko pärjäämään opinnoissa. Kuitenkin nyt kun taaksepäin katsoo, huomaa kyllä, että tämäkin oli ihan turhaa. Sanoisin ehkä siis, että nauti opinnoista ystävistä ja matkasta koska aika menee loppujen lopuksi tosi nopeaa.

Laura:

Uskalla olla itsevarmempi. Kaiken tärkeän kyllä oppii aikanaan, kun pääsee näkemään ja kokemaan alaa kunnolla. Pari ensimmäistä vuotta saattavat tuntua oudoilta, tyhjiltä ja epäily saattaa herätä joidenkin kurssien sisällöstä. Klinikana alkaessa kuitenkin huomaa, että tuotakin tietoa voi ja kannattaa hyödyntää jatkossa.

ENTÄ VINKKI JUURI KLINIKAN OPINTOJA ALOITTAVALLE?

Janika:

Klinikka on ihmisen parasta aikaa! Mene siis rohkeasti tutkimaan potilaita ja harjoittele varsinkin alussa hyvän anamneesin ottamista. Olen huomannut töissä varsinkin, että hyvä anamneesi vie jo todella pitkälle. Tosin Riiaassa kielimuuri voi rajoittaa, mutta etenkin amanuenssina Suomessa pääsee sitten ihan suomeksi harjoittelemaan.

Laura:

Klinikasta kannattaa ottaa kaikki irti ja olla utelias. Anamneesitaitoja on hyvä harjoitella tai ainakin tutustua ennen klinikan alkua, jotta potilaiden kanssa keskustelusta saa tulevaisuudessa mahdollisimman paljon irti. Kuten kollegakin sanoi, tähän tosin voi olla kielimuuri esteenä, etenkin Latviassa. Kotona Suomessa kannattaa ottaa jokaisesta mahdollisuudesta koppi ja kokeilla montaa eri alaa, niin omalta tuntuva erikoisalakin saattaa löytyä helpommin.

Laura Koskinen ja Janika Varonen

LOGO KILPAILU

JO PITKÄÄN ODOTETTU
LOGOKILPAILU JÄRJESTETÄÄN
TÄMÄN KESÄN AIKANA.

LÄHETÄ OMA
LOGOEHDOTUKSESI KESÄN
AIKANA SÄHKÖPOSTIIN
PÄÄTOIMITTAJA@RISLO.FI

KILPAILUUN ON AIKAA
OSALLISTUA 6.9.2026 SAAKKA.
VAIKUTA AINEJÄRJESTÖMME
LOGOON. VOITTAJALLE ON
LUVASSA YLLÄTYSPALKINTO.

CIRCULUS ATHLETICUS – IDEASTA PERINTEEKSI

TULEVAISUUDEN TERVEYDENHUOLLON AMMATTILAISINA MEITÄ OPETETAAN, MITEN POTILAISTA PIDETÄÄN HUOLTA. KUKAKOHAN MEISTÄ SITTEEN PITÄÄ HUOLTA? TOIMITTAJA OTTI SELVÄÄ, MIKÄ UUSI KOPLA JÄRJESTÄÄ URHEILUNTÄYTEISIÄ TAPAHTUMIA JA LIIKUTTAA NÄMÄKIN VANHAT LONKKALUUT PÖYDÄN ÄÄRELTÄ POIS.

Circulus Athleticus, eli RiSLO:n oma urheilukomitea, perustettiin vuonna 2024 selkeää tavoitetta varten: tuomaan kandijärjestölleen enemmän matalan kynnyksen urheilutapahtumia. Circulus Athleticus kuuluu virallisesti tapahtumatoimikuntaan ja on sen sisällä toimiva oma, pienempi komitea. Se syntyi selkeästä toiveesta jakaa urheilun ilosanomaa ja sen mukana tulevaa yhteisöllisyyttä mahdollisimman saavutettavasti. Kahden vuoden aikana komitea onkin vakiinnuttanut paikkansa RiSLO:n kuukausittaisessa toiminnassa erinäisillä tapahtumillaan, joihin kuuluvat muun muassa Beermile, urheilusitsit ja Beerpong-turnaukset. Fukseille Circulus Athleticus esittäytyy jo ensimmäisten opiskeluvuikkojen aikana vieden heidät pelaamaan rantalentopalloa, milloin rannalle, milloin halliin.

Medisiinareiden ja hammaslääketieteen opiskelijoiden arki on intensiivistä, passiivista ja kuormittavaa. Urheilu tunnetusti on pitkille opiskelupäiville loistavaa vastapainoa, jota Circulus Athleticus haluaa rohkaista ja säännöllistää toiminnallaan. Komitean toiminnalla pyritään helpottamaan urheilun aloittamista sekä korostamaan yhdessä tekemisen hauskuutta ja mukaansatempaavuutta. Viikoittaisen urheilun lisääminen kandiseurassa on yksi tehtävälialta löytyvä kohta komitean tulevaisuudensuunnitelmissa.

Ensimmäiset vuotensa urheilukomitea toimi perustajajäsentensä voimalla. He tekivät suuren työn nostaessaan toiminnan nykyisen kaltaiseksi. Heidän ensimmäisiin tapahtumiinsa kuuluivat esimerkiksi olympialaiset, suuri Amazing Race -tapahtuma, useat Beerpong-turnaukset ja monet muut tapahtumat. Tuolloin komitean toiminnalle löytyi oma tyylinsä: urheilua, mutta opiskelijoiden tyyllillä. Vaikka suuria kyykkäkisoja ei vielä olekaan Latviassa nähty, ovat sitsit, turnaukset ja muut koitokset suoritettu haalarit päällä, sekä pilke silmäkulmassa. Urheilukomitean tapahtumat eivät ole ainoastaan kilpaurheilijoille tarkoitettuja. Urheilusitsit tuovat yhteen eri urheilulajit, tuomarit sekä opiskeluperinteen ytimen. Mysteeritapahtumissa yhdistyvät yllätyksellisyys sekä järkkymätön joukkuehenki samalla, kun Beerpong-turnaukset ja Beermile-juoksut korostavat rentoa kisailua.

Jotta toiminta on voitu pitää mahdollisimman matalakynnyksisenä ja saavutettavana, alkoivat perustajajäsenet rahoittamaan sitä kioskinsa avulla. Tapahtumissa kaikkia palvellut kioskki on kerännyt rahaa myynneillään tapahtumatoimikunnan budjettiin, jotta mahdollisuuksia erilaisiin tilavuokriin ja lajikokeiluihin on saatu kuormittamatta silti RiSLO:n tiukkaa budjettia. Näin Circulus Athleticus on pyrkinyt varmistamaan, että urheilu säilyy kaikille yhteisenä, eikä vain tarkoitettuna niille, joiden pankkitilin saldo antaa myöten.

Ura Pirteessä voi alkaa jo opiskeluaikana!

Pirte työterveys ja lääkärikeskus

Pirte on viiden tähden koulutuspaikka!

Saimme täydet viisi tähteä Nuorten Lääkärien Yhdistyksen koulutuspaikkakyselyssä* ja kuulumme Suomen laadukkaimpiin nuorten lääkäreiden koulutuspaikkoihin.

(*NLY, vuoden 2023 Koulutuspaikkakysely)

Pirte on paikallinen, pirkanmaalainen työterveys ja lääkärikeskus. Tarjoamme merkityksellisiä työmahdollisuuksia Tampereella ja eri puolilla Pirkanmaata.

- Mahdollisuus vaikuttaa oman työaikaan ja työn sisältöön.
- Tarjoamme modernin ja tunnelmaltaan lämpimän työympäristön sekä kilpailukykyisen palkkauksen.
- Haemme jatkuvasti työterveyshuollosta kiinnostuneita lääkäreitä ja lääketieteen
- kandidaatteja työskentelemään työterveyshuollon näköalapaikalla.

Ota rohkeasti yhteyttä!

Olli Palkivaara, +358 44 4270 427

olli.palkivaara@pirte.fi

Mikään toiminta ei kuitenkaan muutu vakituiseksi, jos se jää vain perustajiensa aikaiseksi. Kun syksyllä 2025 perustajajäsenet alkoivat valmistautumaan tulevan kevään klinikkakerroille ja Suomeen paluuseen, oli aika hakea komiteaan uudet jäsenet. Syksyn aikana järjestettiin kaikille RiSLOlaisille avoin haku, jonka kautta valittiin neljä uutta jäsentä jatkamaan toimintaa.

Kevään 2026 aikana uudet jäsenet ovat totutelleet toimintaan esimerkiksi kioskin takana sekä lanseeranneet myös kokonaan uusia tapahtumia. 4 vs 4 -futisturnaus oli ensimmäinen Circulus Athleticuksen järjestämä mysteeritapahtuma, joka keräsi mukaansa 8 joukkuetta ja yli 35 osallistujaa keväisenä lauantaina pelaamaan jalkapalloa Lidl-areenalle.

Urheilukomitean uudet jäsenet vasemmalta oikealle: Verner Kaarlenkaski, Sofia Melasniemi, Iina Rajamäki ja Miika Kettunen

Urheilukomitea tilasi syksyllä 2025 omaa merchiä, mikä päällä on hyvä edustaa.

Vaikka Circulus Athleticus on vielä nuori, sen toiminta on tullut jäädäkseen. Kesäloilta palattaessa uutta semesteriä piristävät jälleen liikunta, leikkimielinen kilpailu ja yhteiset tapahtumat. Tulevaisuudessa nähtäväksi jää, saadaanko Riikaan vielä ne suuret kyykkäkisatkin — mutta siihen asti Circulus Athleticus jatkaa tehtävänsä urheilun ilosanoman levittäjänä, yksi turnaus, mysteeritapahtuma ja yhdet sitsit kerrallaan yhteinen merch päällä.

Iina Rajamäki

HAMMASKEIJUT: TOTTA VAI TARUA?

OLETHAN
SINÄKIN
LAITTANUT,
HYVÄ LUKIJA,
KEIJUJEN
TUOMAT
SETELIT JA
KOLIKOT
TALTEEN?
NÄMÄ OSAAJAT
NIMITTÄIN
HOITAVAT, NIITÄ
PEPSILLÄ JA
KAHVILLA
HUUHDELTUJA,
HAMPAITASI.

Rislon jäsenissä on harvinaisia yksisarvisia eli hammaslääkisläisiä. Meillä koulutus on alussa hyvin samanlaista kuin yleisellä, mutta kaikki kurssit ovat erillään, koska monessa asiassa kiirehditään olennaiseen ja jätetään varpaat ja peräsuolet teille, jotka niistä tykkäätte.

3.SEMESTERIN TILANNEKATSAUS

MILTÄ 3. SEMESTERI NÄYTTÄÄ HAMPAALLA?

Meillä jatkuu kova tykyitys kurssien määrässä, eli 9 kurssia pyörivät edelleen. Anatomia ja histologia ovat jääneet taakse ja edessä on embryologia sekä patologia. Sen lisäksi meillä on selkeästi jo erkaannuttu yleislääketieteestä kariologian, operatiivisen ja proteettisen hammaslääketieteen kurssien parissa.

SHOL RY

Suomen Hammaslääketieteen Opiskelijoiden Liitto, on tuonut minulle ihania uusia kokemuksia ja ystäviä Suomen yliopistoista. Marraskuussa 2025 juhlittiin SHOL:in 50. vuosijuhlia, jonne kutsuttiin Rislostakin edustajat. Iltaa juhlittiin yli 400 denttarin, Riga Black Balsamin ja hyvän seuran voimilla Helsingissä. Samalla reissulla pääsin osallistumaan hammaslääkäripäiville, joilla pääsin tutustumaan työnantajiin, viettämään aikaa uusien ystävien kanssa sekä täyttämään hammastahna varastot. Maaliskuussa oli aika suunnata katse kohti Turkuja ja SHOL excursiota. Viikonloppu kului jälleen liian nopeasti uusien tuttavuuksien ja sitsien parissa. Kaalimatobingosta ei tullut voittoja, mutta seura ja jatkot olivat yhtä suurta juhlaa.

EDSA

Myös kansainvälisten denttareiden kanssa on viihdytty. Heti ensimmäisellä semesterillä oli mahdollisuus lähteä naapurimaahan Viroon. Virossa meillä oli EDSA:n excursio, jonne osallistuivat latvialaiset, suomalaiset, liettualaiset ja virolaiset hammaslääketieteen opiskelijat. Pääsimme tutustumaan Tarton uuteen ja vanhaan sairaalaan sekä kampukseen. Samalla pääsi tapaamaan vanhoja ystäviä sisarainejärestöstä Taslo ry:stä, mutapaini turnausten katsomossa.

Roosa Rissanen

RIP CORTEX

SHAKESPEARE KIRJOITTI: "OLLAKKO VAI EIKÖ OLLA?" RISLOLAISILLE KYSYMYS ONKIN OLLUT: "PIDETÄÄNKÖ CORTEX VAI EIKÖ?" TÄLLÄ KERTAA PÄHKÄILYN SEURAUKSENA PÄÄDYIMME LUOPUMAAN KERHOTILASTAMME. CORTEXIN EDESMENOA ONKIN MUISTELTU ITKUVIRSIEN KERÄ RIP CORTEX SITSIEN MUODOSSA, MUTTA EMME VOINEET TOIMITUKSESSAKAAN PÄÄSTÄÄ IRTI ILMAN VIIMEISTÄ MUISTOA TILASTAMME. OLKOON TÄMÄ VIIMEINEN KIITOS CORTEXILLE.

Cortex hankittiin aikana, jolloin RiSLO:n taloustilanne oli hyvä ja yhdistys oli ylijäämäinen. Silloin uskallettiin ajatella vähän isommin ja kokeilla, miltä tuntuisi ottaa RiSLOlle oma tila Riiasta. Ajatus oli, että jos tällaista ei kokeilla silloin kun siihen on mahdollisuus, niin milloin sitten.

Cortexin tarkoitus oli olla RiSLOlle oma koti. Paikka, jossa voisi järjestää tapahtumia, kokouksia, koulutuksia ja juhlia, mutta myös ihan vaan hengailta. Samalla se helpotti yritysten ja yhteistyökumppaneiden tuleamista Riikaan ja tarjosi paikan kaikelle sille tavaralle, jota opiskelijajärjestölle kertyy vuosien varrella aivan käsittämätön määrä.

SITSIT OLI HELPPO JÄRJESTÄÄ OMASSA TILASSA

CORTEXIN TOIMITILATIIMI

Parhaimpia muistoja on vaikea valita, koska kahteen vuoteen mahtui niin paljon. Cortexissa pidettiin sitsejä teemalla jos toisellakin, beer pong -turnauksia, peli-iltoja, kisakatsomoita, wine and painting -iltoja, yritysten koulutuksia, vujen cocktailtilaisuus ja livekeikkoja.

Itselle mieleen jää erityisesti se tunnelma, kun tila oli täynnä ihmisiä, musiikkia, puheensorinaa ja sitä tuttua RiSLO-kaaosta. Kiskan takana tuli seistyä enemmän kuin koskaan, mutta ainakin juomat olivat aina kylmänä, kun RiSLO:n väki rokkaa.

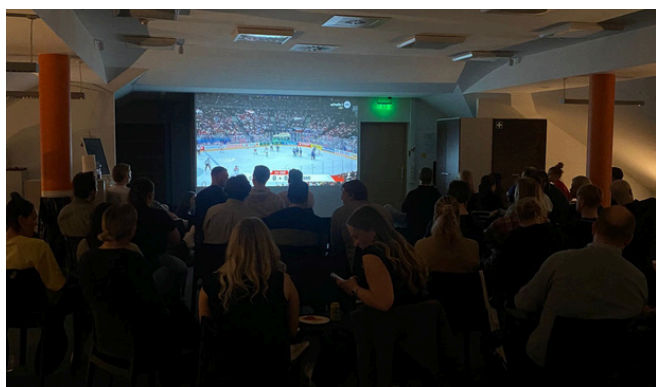
“Hyvästi Cortex”

Cortexissa ehdittiin kahden vuoden aikana järjestää käytännössä kaikkea mahdollista. Siellä on istuttu hallituksen kokouksissa vähän pidempään kuin alun perin piti, sitsattu useammalla eri teemalla, katsottu kisoja, pelattu, maalattu viinilasi kädessä, koulutauduttu yritysten kanssa, juhlistu vuvuviikonlopun tunnelmissa ja kuunneltu livekeikkoja.

Cortex ei jäänyt vain tilaksi, joka oli olemassa. Se oli oikeasti käytössä.

CORTEXIN RAKENTAMINEN RISILOLAISILLE

RISLOLAISET KERAANTYNEET KATSOMAAN SUOMEN PELIÄ

Kiitos Cortex.

Olit meille kahden vuoden ajan paljon enemmän kuin kerhotila. Olit RiSLO:n olohuone, varasto, kokoushuone, juhlatila, tanssilattia, kisakatsomo ja välillä myös pieni selviytymiskeskus.

Toimitilavastaavana näin ehkä enemmän kuin moni muu, miten paljon työtä sun eteen tehtiin. Tavaraa kannettiin, kasattiin, siirrettiin, siivottiin ja järjesteltiin uudelleen kerta toisensa jälkeen. Ja kyllä, edelleen mietin välillä, että kuka ihme päätti pakata jokaisen tuolin omaan pahvilaatikkoonsa. Siinä vaiheessa viimeistään ymmärsi, että oma tila ei synny itsestään.

Siivosin Cortexissa varmaan enemmän kuin omassa kodissani, mutta ehkä se kertoo myös siitä, miten paljon se paikka merkitsi.

Cortexissa on naurettu, itketty, laulettu, tanssittu ja vähän myös oksennettu. Siellä on juhlistettu onnistumisia, selvitetty kaaoksia ja luotu muistoja, joita ei saa pöytäkirjoihin tai budjetteihin mahtumaan.

Taloudellisista syistä tuli aika päästää irti. Se harmittaa, mutta samalla olen ylpeä siitä, että me uskallettiin kokeilla.

Kiitos Cortex siitä, mitä tarjosit meille. Ikävä tulee. Erityisesti livekeikkoja, kylmiä juomia, täysiä iltoja ja sitä tunnetta, kun RiSLOlla oli oma koti Riiassa.

Hyvästi Cortex ❤️

Viivi Rätty, toimitilavastaava 2024-2026

CORTEX MUUTTOSIIVOUKSEN JÄLKEEN

RISLO, VISLO JA TASLO

Tänä vuonna joukollinen rislolaisia taas kerran päätti lähteä matkalle. Suunnaksi otimme koilliseen vievän tien, jonka määränpääksi osoittautuikin Tartto. Tämä söpö kaupunki toi pääkaupunkilaiselle toimittajalle mieleen Turun. Jotain idyllistä, jotain pientä ja toisaalta opintomatkan makua.

Vuoden 2026 Baltiakoulu järjestettiin perinteitä kunnioittaen Tartossa, eikä taaskaan tarvinnut pettyä tarjontaan. Baltiakoulutuksessa päästiin nauttimaan Suomen Lääkäriliiton, Lääkäriseura Duodecimin, Kelan, NLY:n ja SML:än kiinnostavista koulutuksista. Koulutuksien välissä pääsee nauttimaan hyvistä ruoka- ja välipalatarjoiluista, tutustumaan sekä TASLON, VISLON että meidän omiin opiskelijoihin.

Jos jotain Baltiakoulutuksesta jää mieleen, laajan ammatillisen infon lisäksi, niin ihmiskohtaamiset ja loppuohjelmaan kuuluva paneelikeskustelu. Paneelikeskustelun aiheena toimikin tuttu ja luotettava aihe “Ulkomailla opiskelevien kesätyökokemukset Suomessa”. On huojentavaa kuulla, miten me, ulkomailla opiskelevat, olemme hyvin jalkautuneet eri puolille Suomea.

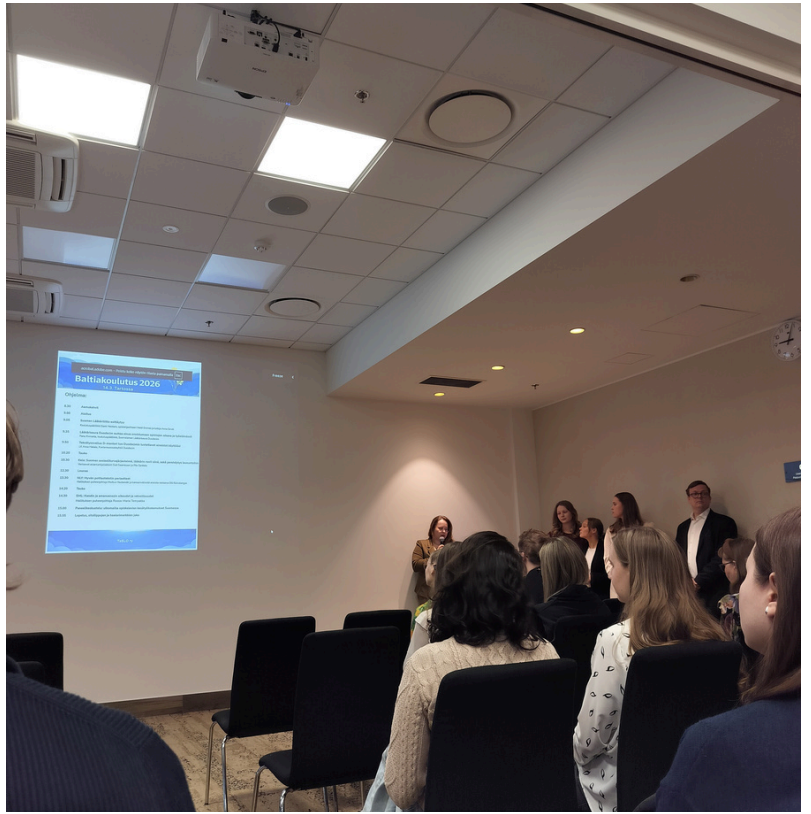
Tämän vuoden uusi kouluttajavieras olikin opiskelijoille osin tuttu Kela. Voin sanoa, että luennon jälkeen toisen vuoden opiskelijanakin osaan paremmin ehkä ymmärtää byrokratian takana olevan lääkärin, jolla on suuri vastuu kirjoittaessa erilaisia lausuntoja. Aloinkin koulutuspäivän jälkeen pohtimaan, etteivät ne monien lääkärin vihaamat lausunnot (joista myös edellisellä vuonna puhuttiin) ovatkaan turhia sepityksiä ja pakkopullaa. Ne saattavatkin olla monelle potilaalle kultaakin arvokkaampia todistuksia.

Näiden sivuseikkojen kautta päädyinkin siihen, onko Baltiakoulu oikeasti puhtaasti tarkoitettu ylempiä semestereitä varten? Ei. Baltiakoulu on paljon muuta. Se on oppimismahdollisuus, kohtaamispaikka ja tapahtuma, jossa opiskelijat pääsevät näkemään, minkä takia olemme siellä koulun penkillä.

Numeron teemanahan on näkökulmia, joten en halua antaa vain omia objektiivisen subjektiivisia mielipiteitä. Tämän takia kotimatalla haastattelinkin muutamia rislolaisia.

MITÄ RISLOLAISET OLIVAT MIELTÄ BALTIAKOULUTUKSESTA?

- Kelan luento lausunnoista oli mielenkiintoinen.
- Auttoi paljon tulevaan kandidesaan.
- Yhteisöllisyys on ydinasiana täällä. Sitsit ovat kiva lisä, sillä sieltä saa uusia tuttavuuksia. Täältä saa erilaista koskeetuspintaa sisärkandiseurojen kanssa. Tilanne ei ole kuin approilla, joissa käydään oman tuttavapiirin kanssa omaa reittiä.
- Oli pakko päästä, koska koulu loppuu ja piti saada kaikki ilo irti.
- On tää kuitenkin isoin koulutus, joka meille järjestetään.
- Huojentavaa kuulla muilta, että täältä lähtevät ovat hyvin pärjännyt Suomessa töissä.

Koulutuksen ohjelman läpikäynti

NÄIN KUVAILIVAT 9. SEMESTERIN OPISKELIJAT EMILIA, MARLENA, NYTYI JA ANNA.

Baltiakoulutuksen tärkeimmistä ryhmähengen luojista on opiskelijoiden tekemien meemien jakaminen yhteisryhmään. Tässä erään opiskelijan meemi.

- Sitsit olivat superhauskat
- Sisärkandiseuroihin tutustuminen on tärkeää verkostoitumista
- Suosittelen kandidimajoitusta. Tutustuu vielä paremmin paikallisiin. pyysin oman majoittajani ensi vuonna Riikaan, kun tulee Baltiakoulutukseen.
- Tärpit ovat arvokkaita ja ne jäivät mieleen. Tekstien kirjoitusohjeet oli hyvä kerrata.

TÄLLAISET KOMMENTIT TULIVAT 7. SEMESTERIN JA 4. SEMESTERIN OPISKELIJOILTA AADALTA, OONALTA, ZAHRALTA JA RASMUKSELTA

Vaikka matkailu avartaa ja hyvä vastaanotto miellytti Baltian pariisilaisia, oli ihana sunnuntaina kääntää nokka kohti kotia. Ikimuistoinen viikonloppu jäikin taakseni, mutta onneksi ensi vuonna nähdään taas - täällä Riassa.

Kristiina Mikkola

RISLO 14 VUOTTA

Aikaa kuluu. Vuodenajat vaihtuvat, deadline't kasaantuvat ja kalenteri täyttyy luennoista, colloista ja ”palaan tähän, kun ehdin” -viesteistä. Kaiken tämän keskellä ehditään juhlia syntymäpäiviä niin parhaan kaverin, äidin tai vaikka koiran. Kevään lähestyessä kalenteriin ilmestyy kuitenkin vielä yksi syy juhlia — ainejärjestö.

Ainejärjestön syntymäpäivät eli toisin sanoen vuosijuhlat ovat pöytäjuhlien perinteinen arvokas helmi, jonka jokainen kokee eri tavalla. Yhdelle ne ovat ensimmäinen akateeminen pöytäjuhla ja jännitystä siitä, milloin Helan gäriassa kuuluu aloittaa laulaminen. Toiselle se on jo perinteeksi muodostunut itsestään selvä kalenteriin merkitty viikonloppu, jolloin pääsee nauttimaan upeista esityksistä ja hyvästä ruuasta. Kolmannelle ne tarkoittavat vuoden mittaista projektia täynnä kokouksia, sähköposteja, koristehankintoja sekä pientä paniikkia ja naurukohtauksia. Joillekin tärkeintä on sillis. Joillekin se hetki, kun näkee koko ainejärjestön saman katon alla.

Mustapäiden talo

Tämä vuoden kohokohta ei kuitenkaan mikään vuosi järkkäänny silmän räpäyksessä. Harva ehkä näkee kaikkea sitä, mitä juhlan taakse kätkeytyy. Ensin heitetään puoliksi vitsillä ilmoille ajatus mukaan lähtemisestä, ja yhtäkkiä huomaa istuvansa kokouksessa pohtimassa vuoden päässä hämmöttävän vuosijuhlan teemaa, budjettia ja silliksen ruokailua. Vuosi pitääkin sisällään loputtoman määrän puheluita, sähköposteja, taulukoita ja ”kerkeetkö sä hoitaa tän” -viestejä. Mutta tämän kaiken kaaoksen ja kiireen keskellä iloiset hymyt ja nauru valtaavat vujuemännän ja -isännän ja lopulta vujutiimin avulla syntyy jotain erityistä.

Illallissali

Viimeistään lipunmyynnin aikaan vuosijuhlat alkavat hiipiä kaikkien muidenkin mieleen. Yhtäkkiä keskusteluihin ponnahtavat samat kysymykset vuodesta toiseen: ”Aiotko ostaa sillislipun?”, ”Mitä sä ajattelit laittaa päälle?”, ”Kenet me toivotaan samaan pöytään?”, ”Monelta siellä piti olla?”. Joku käy ensimmäistä kertaa pukuvuokraamossa. Joku harjoittelee kampausta monta iltaa etukäteen. Joku etsii hikihatussa vuosi sitten hyvin kätkeytyä ainejärjestöruusuketta, ja joku googlaa etikettiä Boltin kyydissä viisi minuuttia ennen iltajuhlan alkua.

Kun vuosijuhlaviikonloppu vihdoinkin koittaa, ovat tunteet pinnassa: järjestäjiä valtaa viime hetken stressi, juhlaväkeä odotus, kutsuvieraita pieni jännitys ja esiintyjä innokkuus. Mutta viimeistään siinä hetkessä, kun juhlasali täyttyy puheensorinasta, upeista puvuista ja kilisevistä laseista, ymmärtää jokainen, miksi tätä kaikkea tehdään. Vuosijuhlissa ei lopulta ole kyse vain etiketistä, pöytäjärjestyksestä tai siitä, oliko ruoka lämmintä. Kyse on yhteisestä kokemuksesta.

Ehkä juuri tämän takia vuosijuhlat ovat niin tärkeitä. Ne eivät ole vain juhla ainejärjestölle, vaan juhla ihmisille, joista jokainen on omalla tavallaan tärkeä osa yhteisöä. Niille, jotka ovat konkareina olleet mukana vuosia, ja niille, jotka kokevat sen ensimmäistä kertaa.

Keskellä kiireistä arkea, aikaisia kouluuamuja, stressiä professorien kuulusteluista ja jatkuvaa suorittamista vuosijuhlat pakottavat pysähtymään hetkeksi. Katsomaan ympärilleen ja huomaamaan, kuinka monta ainutlaatuista yksilöä sama yhteisö on tuonut yhteen.

Vaikka maanantaiamu iskeekin itse kullakin armottomasti päin kasvoja, jää viikonlopusta yleensä käteen jotain arvokkaampaa kuin väsymys ja silliksen jälkeisen haalarit lattialla: tunne siitä, että kuuluu johonkin.

Elsa Viljakainen

Rislon 14. vuosijulien emännät Elsa Viljakainen ja Lilja Pelkonen

THERE ONCE WAS A STUDENT GRADUATE,
KNOWN TO BE EVER SO PASSIONATE,
THEY COMPLETED THEIR TEST,
NOW THEY SHALL REST,
I HEAR THEY DID MORE THAN ADEQUATE!

BY AW & HC

